

лише провокуючи списування та використання шпаргалок. Для наближення якості оцінювання знань та вмій студентів до фактичної реальності необхідно передбачати в екзаменаційному завданні не менше 15—20 завдань, що розраховані на три академічні години.

Такий підхід до підсумкового контролю виконання практичних завдань та окремо теоретичної підготовки підвищить якість освіти шляхом розширення кола питань, що підлягають контролю та визначають основні положення навчальної дисципліни.

Література

1. Ромашкина Г. Ф. Оценка качества образования: опыт эмпирического исследования // Университетское управление: практика и анализ. — 2005. — № 5. — С. 83—88.

2. Слободин А. В., Часовских В. П. Совершенствование оценки знаний методом тестирования // Телематика 2002. Труды Всероссийской научно-методической конференции. — СПб., 2002.

3. Лебедева Е. А., Скок Г. Б. Управление качеством учебного процесса и деятельности преподавателя на основе учета удовлетворенности потребителей образовательных услуг // Университетско управление. — 2005. — № 1(34). — С. 104—108.

4. Положення про організацію навчального процесу в умовах його індивідуалізації та впровадження кредитно-модульної системи. — К.: КНЕУ, 2006. — 152 с.

Кириленко С. А., старш. викл. кафедри аудиту

ОПТИМІЗАЦІЯ КРИТЕРІЇВ ОЦІНКИ ПОТОЧНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Додаток до диплому автора цих тез, отриманий у 1983 році, містить назви 33 дисциплін, за якими були отримані екзаменаційні оцінки або заліки. Магістр обліково-економічного факультету 2009 року випуску склав іспити та отримав заліки за 60 дисциплінами (на бакалаврському та магістерському рівнях).

Фонд навчального часу автора тез за 4 роки становив 944 дні (при 6-денному робочому тижні). Фонд навчального часу сучасного магістра при 5-денному робочому тижні становить 910 днів протягом 5 років навчання. Тобто, середня кількість днів на вивчення однієї дисципліни автора тез складала 28,6 дня, а сучасного магістра — 15,2 дня.

Інтенсифікація процесу навчання беззаперечно є незворотнім явищем і безумовною вимогою подальшого прогресу людства. Але зменшення аудиторного навантаження, викликане відповідним зменшенням фонду навчального часу на одну дисципліну призводить до того, що значна кількість вибіркових дисциплін бакалаврського і, особливо, магістерського рівня підготовки набувають рис факультативних (необов'язкових) занять.

Автор не має на меті аналізувати ефективність Європейської системи залікових кредитів (ECTS), тому вважає за доцільне лише висловити думки щодо оптимізації **критеріїв** оцінки поточних знань студентів. Для цього вказані критерії (у т. ч. передбачені Порядком оцінювання знань студентів КНЕУ) доцільно поділити на **інтенсивні** (тобто такі, що вимагають прояву набутих знань) і **екстенсивні** (тобто такі, що вимагають від студентів лише дисциплінованості). І інтенсивні, і екстенсивні критерії поділяються в свою чергу на:

— **прямі** або такі, за якими викладач може спостерігати прояви знань або дисциплінованості студентів безпосередньо на власні очі;

— **непрямі** (похідні) або такі, коли прояви знань або дисциплінованості студентів безпосередньо побачити не можна.

До інтенсивних прямих критеріїв можна віднести відповіді студента на семінарських та практичних заняттях, а також написання модульних контрольних робіт, до інтенсивних непрямих — виконання завдань для самостійної роботи і написання рефератів. Інтенсивним прямим критерієм є відвідуваність студентом лекцій та практичних занять, а екстенсивним непрямим — наявність конспекту лекцій за курсом.

Зрозуміло, що більш об'єктивною буде оцінка виставлена із застосуванням прямих критеріїв (як інтенсивних, так і екстенсивних). Зрозуміло також, що викладачі дисциплін із відносно невеликим аудиторним навантаженням (3—4 кредити) змушені використовувати непрямі критерії. У цьому випадку бажано застосовувати інтенсивні оціночні критерії. Але саме відвідуваність занять діючим Порядком оцінювання знань студентів КНЕУ оціночним критерієм не визнається. Разом з цим, Наказ про порядок ведення «Журналів обліку роботи академічних груп» вимагає від викладачів контролю відвідуваності занять студентами і відповідного звіту.

Таким чином, автор хоче сподіватися на подолання дещо упередженого ставлення до відвідуваності занять як до критерію оцінки роботи студентів.